

**АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
ДЕРЕВОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ РЕГІОНУ**

*Яворська Анна Валеріївна, студентка
кафедри економіки Житомирського
державного технологічного
університету
e-mail: 4ksann@gmail.com*

*Данилко Валерій Кирилович, д.е.н.,
професор Житомирського державного
технологічного університету*

Ліси є одним з найважливіших природних багатств: постачальник деревини, з якої виготовляється понад 20 тисяч видів різноманітної продукції, джерело не деревних продуктів: соснова живиця, гриби, дикорослі плоди та ягоди. Велика роль лісу і як фактора, що формує клімат, зволожує його. Лісова рослинність підтримує і регулює склад атмосфери, акумулює сонячну енергію, продукує кисень. Позитивний вплив лісових насаджень проявляється в збереженні ґрунту від водної та вітрової ерозії, вони сприяють зменшенню поверхневого стоку, підтримання рівня водності ґрунту, запобігають замуленню їх продуктами ерозії, поліпшують якість води, впливають на підвищення врожайності сільськогосподарських культур. Особливе значення мають рекреаційні особливості лісів, використання лісових масивів для відпочинку населення, туризму. Особливе значення мають рекреаційні особливості лісів, використання лісових масивів для відпочинку населення, туризму.

Загальна площа лісового фонду України складає близько 10 млн. гектарів, в т.ч. покрита лісом – 8,6 млн. га. Лісистість країни досягла лише 15,6%, що значно менше, ніж лісистість більшості розвинених країн світу (Угорщина – 18%, Франція – 27,8%, Румунія – 28,1%, Польща – 28,7%, Німеччина – 29%, США – 32,7%, Болгарія – 34,4%). Ліси України розміщені дуже нерівномірно. Наприклад, в Українських Карпатах ліси займають 40,5% від площі, в Кримських

Секція 3 Інноваційно-інвестиційний і інформаційний вектори інтеграції України у світове господарство

горах – 32%, на Поліссі – 26,1%. В Лісостеповій зоні цей показник складає 12,2%, а в Степовій – 3,8%. До найбільш лісистих областей належать – Закарпатська, Івано-Франківська, Рівненська, Житомирська, Волинська і Чернівецька [1, 2].

Загальна площа земель лісового фонду області за даними останнього державного обліку (станом на 01.01.96р.) склала 1089,5 тис. га, у т.ч. земель, вкритих лісовою рослинністю, – 657,7 тис.га. Серед регіонів України Житомирщина є найбільшою за площею лісів, які становлять 10% загальнодержавного лісового фонду. Лісистість області складає 31,0%, що вдвічі перевищує загальнодержавний показник. По її території ліси та лісовкриті площі розташовані нерівномірно, так, у північних районах сконцентровані найбільші масиви (в Овруцькому – 21,2% земель лісового фонду області, Олевському – 15,1%) [2, 8].

В Україні вже досить давно активно обговорюються проблемні моменти інвестиційного забезпечення розвитку окремих секторів національної економіки. Це пов'язано з:

- 1) необхідністю модернізації техніко-технологічної бази промислового виробництва;
- 2) розбудови виробничої та невиробничої інфраструктури;
- 3) впровадження перспективних форм активізації інноваційної діяльності;
- 4) використання передового досвіду інформаційного забезпечення суспільного відтворення.

Інвестиційна діяльність у сфері лісового господарства має базуватися на ряді фундаментальних принципів, які сприятимуть раціональному та невиснажливому лісокористуванню. Основними принципами інвестиційної діяльності в лісовому господарстві повинні бути:

- 1) цільовий характер інвестування;
- 2) диверсифікація джерел інвестування;
- 3) дотримання принципу невиснажливого безперервного комплексного лісокористування;
- 4) узгодженість економічних, екологічних та соціальних цілей інвестування (перевагу повинні мати екологічні цілі, тобто збереження, розширене відтворення лісових ресурсів при

Секція 3 Інноваційно-інвестиційний і інформаційний вектори інтеграції України у світове господарство

одночасному задоволенні потреб суспільства в деревині і корисних функціях лісу);

5) державна підтримка і сприяння інвестування в лісове господарство;

6) врахування комплексної еколого-економічної ефективності інвестування відтворення лісових ресурсів;

7) збереження біологічного різноманіття і підтримка корисних функцій лісу[6].

Передувати розробці заходів зі створення сприятливого підприємницького середовища в лісогосподарському комплексі, яке дозволить посилити надходження іноземних інвестицій та перепрограмувати інвестиційну політику вітчизняних лісогосподарських підприємств, має виявлення еколого-економічних факторів, які вирішальною мірою впливають на інвестиційну політику, а також аналіз основних тенденцій інвестиційного забезпечення лісогосподарських проектів.

До основних еколого-економічних факторів, які впливають на інвестиційну політику в лісовому господарстві, відносять: забезпеченість природно-ресурсним потенціалом; високу моральну і фізичну зношеність основних фондів галузі; високу ресурсомісткість галузі, неефективне і неповне використання лісових ресурсів, внаслідок чого утворюються значні обсяги відходів; складність умов експлуатації і розташування лісових ресурсів; значну залежність від антропогенних, природних та інших факторів; достатньо великий термін вирощування лісу, що призводить до значного терміну окупності інвестицій [3, 4].

Наявність сировинної бази, інвестування деревообробної галузі, платоспроможний попит на лісопродукцію та вироби з деревини є визначальними факторами її розвитку в регіоні. Серед видів промислової діяльності протягом останніх років в оброблення деревини, виробництво виробів з деревини (крім меблів) вкладено значні кошти [8]. Так, упродовж 2009–2011рр. в галузь було спрямовано 3,1 млрд. грн. інвестицій в основний капітал. Питома вага обсягів інвестицій деревообробної галузі у складі капіталовкладень у промисловість сягнула 32,0% у 2009р., 63,8% – у 2010р., 55,0% – у 2011р. проти 1,6% – у 2008р.

Секція 3 Інноваційно-інвестиційний і інформаційний вектори інтеграції України у світове господарство

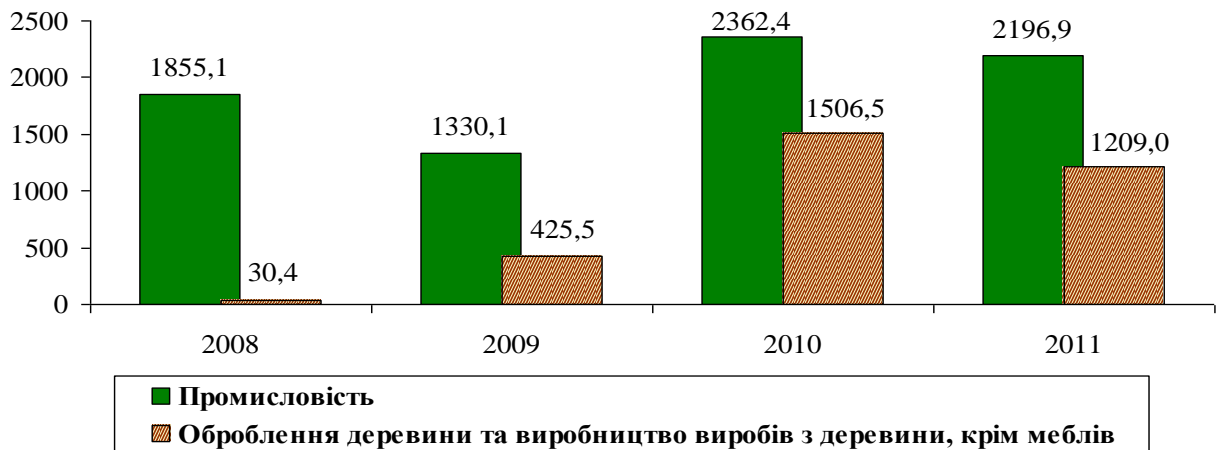

Рис.1. Інвестиції в промисловість Житомирської області (млн. грн.)

Покращення інвестиційного забезпечення реалізації лісогосподарських проектів залежить від підвищення їх інвестиційної привабливості та вдосконалення окремих складових національної лісової політики, що створюють сприятливі кредитні та податкові передумови для фінансування процесів відтворення лісоресурсного потенціалу. Таким чином, щоб підвищити інвестиційну привабливість лісогосподарського бізнесу, особливо для іноземних інвесторів, можливо на основі реального втілення в господарську практику елементів сучасного екологічного менеджменту, які в свою чергу довели свою ефективність у країнах з розвиненою економікою [7].

Література

1. Лісовий кодекс України від 21.01.1994 р. // ВВР України. – 1994. - №17. – с. 99.
2. В.К. Данилко Ліси і стан довкілля: еколого-статистичний аспект // Статистика України. – 2006. №1. – с. 23-27.
3. Горбик В.М. Формування лісової політики: стан та етапи становлення // Економіка та держава. – 2006. №11. – с. 73-76.
4. Колісник Б.І. Інвестиційне забезпечення розвитку лісогосподарського комплексу : сучасний стан та пошук додаткових джерел // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. - №7. – с. 3-7.

***Секція 3 Інноваційно-інвестиційний і інформаційний вектори
інтеграції України у світове господарство***

5. Дайнека А.М. Еволюція сталого розвитку лісового господарства та її економіко-правове забезпечення на міжнародному і регіональному рівні // Регіональна економіка. -2008. -№1. – с.99-105.

6. Огільська А.Г. Статистика лісового господарства у контексті міжнародних процесів сталого управління лісами // Статистика України -2009. -№4.- с.81-84.

7. Шубалий О.М. Методичні засади конкурентних позицій лісгосподарських підприємств регіону // Економіка та держава. – 2010. -№1. - с. 62-66.

8. Головне управління статистики в Житомирській області //Розвиток лісозаготівель, лісорозведення та деревообробної галузі у Житомирській області// за ред. Пашинської Г.А. – 2012 – с. 1-29.